

Universitätsbibliothek Paderborn

Asiaticae Historiae Societatis Iesv Pars ...

Libris Qvatvor Comprehensa: Vbi praeter res gestas à Patribus Societatis Iesv in conuersione Sinarum, Cocincinae, & Tunchini Regnorum nihil omittitur eorum, quae possunt liberali placere Lectorum curiositati

Bartoli, Daniello

Lvgdvni, 1670

80. Idolorum sectae omnes turpissimae.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10757

ius vniuersi, secluso domus in angulo fieret, obstruētis etiam fenestrī, & omni spiraculo; illic ē Sinu idolum protulisse, iussisse cotam preēderet, iurarētque magnum eius Dei nomine iusjurandum, quod etiā ipsi arcānum proditūrus, proditūrum se mortalium nemini. Post quā, formata ex tribus festucis triangulo hinc ait, veri omnis principiū & finis, ex quo religionem omnem hauſi, quā sola te poteſt beatū ſi-

^{80.}
Idolorum
ſectæ omnes
turpissimæ.

cere; pergensque homo porcus cœlā inquit, terræ, ac matia, & quicquid in mundo est, haudquaquam ortu æternō nata ſunt. Genuit illa Telo (idoli hoc nomen ēst) eo proſſus modo quo ſoleat homines, filios procreare; qnod præſtare omnino prius non potuit, quā transfiguratus in eam rem cuius illam nomen non puduit edere; ſequebaturque ſpurcissimus bipedum, tam fœdis Mandarini aures, & modētiam vexare, vt rubore confuſus non ſuſtineret priuæ illi ſchola finem ab eo imponi, ſed tantum non fuſtibus, certe coniūti contratum, domo exturbarit. Hæc ſimulachrorum nequiflma, & impuriflma arcana, tam eſſe aiebat inter ſe gemina, patiſque omni fœditatis, cum Christianis mysteriis confeſens Mandarini, & cum ſublimitate diuinæ legis, exibat præ gaudio extra ſe, vitamque omnem ad normam exigens veræ Christianæque rationis, qualis olim fuſſet meminiffe abſque ſui horrore non poterat. Petraſlus hilari quā ad anni verrentis plenilunium celebrantur quorum etiā in partem funerorū animæ inuitantur, ieiunans, & orans quindecim illos trānſigebat dies; ſed crebris tūm maximè interpellatus officiis inui-

Mira magni
Neophyti
pietas.

temporis facilè tunc omnes excludebat, in ſepulchreto videlicet, tumulis, deno & cadaueribus, vbi ſepulchrorum æſtimans numerum, & præſtantes tot viros animo repetens quorum illi corpora claudebantur, quærebant ex ſe ipſe, illorum animæ vbi tunc agerent? ac velut audiret eārum ex inferis reſponſum, æternis teneri, vriue ignibus, & ſtatus mitioris ſempiterna deſperatione, inhorrefebar totus, vberimque flens, & poteſt inquietabat, hæc certò perſuafus, dare coniuncti muſicis comeſdis ceterisque hilariitatibus operam? miſeritūſque maior, conſiciebat ſe lachrimis ex eorum infelicitate, ſibi verò beatam diuinę gratiæ gratulabatur ſottem, quod eſſet tanto ex numero in Dei notitiam, & obſequiū adſcritus; proiectuſque humi, expaſis brachiis infinitas dicebat eius miſericordiæ gratias, & illo æſtuans igne facto in urbem redibat, implacabili deteſtatione templis, Diis, Deorum libris & Bonziis iratus quos relegati optaſſet in montes tam alperos ut ad euertendum populum non poſſent niſi præcipioſe deſcedente. Poſtremò peractis bacchanaliū illorum duabus hebdomadiſ, ſplendidum prandium Literatis dedit, tacitæ illorum offenſiunculae reſponſuris de omissis anni redeuntis hilariitatibus virorum etiam granum conſuetudine ſanciſis, aiens idem ſecum fuſſe faſturos ſi obtigilſet iis, eadem liquido quā ipſe cognouerat audire, vbi de Deo, de zier-

na